

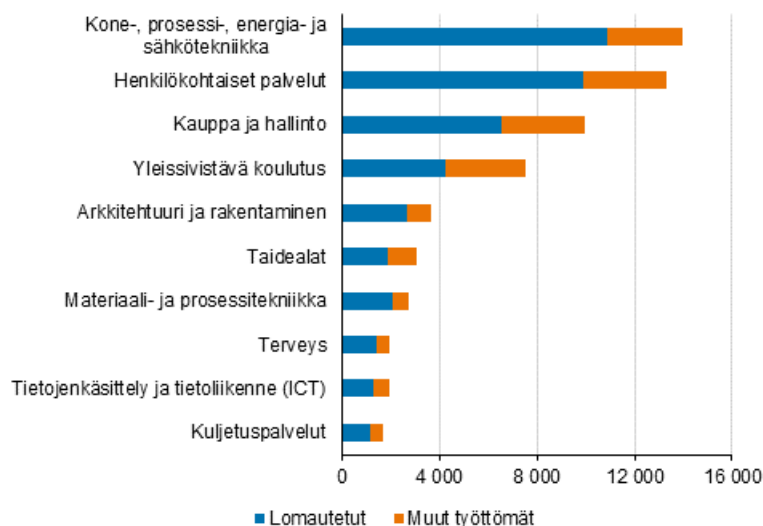
Työssäkäynti 2020

Työttömien taustat

Työttömien määrän kasvusta suurin osa lomautuksia vuonna 2020

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan työttömiä oli vuoden 2020 lopussa 351 600. Työttömien määrä kasvoi edellisestä vuodesta 37 prosenttia, mistä yli puolet johtui lomautettujen määrän kasvusta. Koulutusaloittain vertailtuna työttömien määrä kasvoi eniten kone-, prosessi-, energia- ja sähkötekniikan, henkilökohtaisten palvelujen sekä kaupan ja hallinnon koulutusalan suorittaneilla. Keski- tai korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työttömien määrän kasvu johtui pääasiassa lomautuksista. Työssäkäyntitilaston työttömyyttä koskevat tiedot perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden rekisterin tietoihin.

Työttömien määrän kasvu koulutusalan mukaan vuonna 2020

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto kuvaa vuoden lopun väestön taloudellista toimintaa. Vuonna 2020 työttömiä työnhakijoita oli 351 600, mikä oli 94 200 henkilöä (37 %) enemmän kuin vuonna 2019.

Työttömien määrän kasvusta 56 prosenttia johtui lomautettujen¹⁾määrän kasvusta. Lomautettujen määrä kasvoi edellisvuodesta 53 000:lla ja muiden työttömien työnhakijoiden määrä 41 200:lla. Työttömistä viidesosa oli lomautettuja (21 %; 74 100 henkilöä).

1) Lomautettujen määrässä ei ole huomioitu osa-aikaisesti lomautettuja, joita ei myöskään lasketa työttömiksi työnhakijoiksi.

Koulutusaloittain vertailtuna työttömien määrä kasvoi vuonna 2020 eniten kone-, prosessi-, energia- ja sähkötekniikan, henkilökohtaisten palvelujen sekä kaupan ja hallinnon koulutusalan suorittaneilla. Kone-, prosessi-, energia- ja sähkötekniikan koulutusalan suorittaneiden työttömien määrä kasvoi 14 000:lla, mistä suurin osa (78 %) johtui lomautettujen määrän kasvusta. Henkilökohtaisten palvelujen koulutusalan suorittaneilla työttömyys kasvoi 13 300:lla. Lomautettujen osuus tästä kasvusta oli 74 prosenttia. Henkilökohtaisten palvelujen koulutusalaan kuuluvat muun muassa hotelli-, ravintola-, matkailu-, kampaamo- ja kauneudenhoitoalan tutkinnot. Kaupan ja hallinnon koulutusalan suorittaneiden työttömien määrä kasvoi 10 000:lla, mistä 66 prosenttia johtui lomautettujen määrän kasvusta.

Työttömistä miehiä oli 58 prosenttia (204 000) ja naisia 42 prosenttia (147 600). Työttömien miesten ja naisten määrä kasvoi lähes samassa suhteessa vuonna 2020; miesten 36 prosenttia ja naisten 37 prosenttia. Naisten lomautukset kasvoivat kuitenkin suhteellisesti enemmän kuin miesten. Lomautettujen naisten määrä kasvoi 541 prosenttia ja miesten 179 prosenttia. Naisia oli lomautettuna vuoden 2019 lopussa noin neljä kertaa vähemmän kuin miehiä ja vuoden 2020 lopussa hieman alle kaksi kertaa vähemmän kuin miehiä. Henkilökohtaisten palvelujen koulutusalan suorittaneista työttömistä 72 prosenttia ja kaupan ja hallinnon koulutusalan suorittaneista työttömistä 63 prosenttia oli naisia, kun taas kone-, prosessi-, energia- ja sähkötekniikan koulutusalan suorittaneista työttömistä 92 prosenttia oli miehiä.

Lomautettujen osuus työttömyyden kasvusta suhteellisesti suurempi korkeammin koulutetuilla

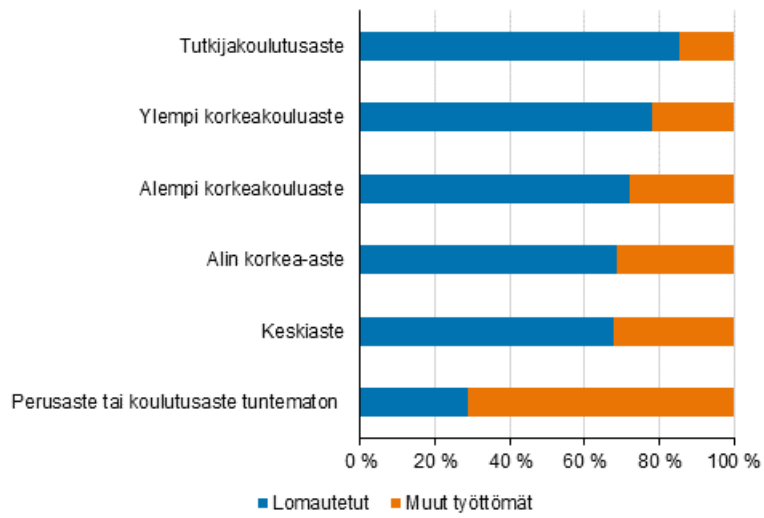
Vuoden 2020 lopussa työttöminä olleista korkea-asteen tutkinnon oli suorittanut 76 300 henkilöä (22 %) ja keskiasteen tutkinnon 178 900 henkilöä (52 %). Peruskoulun jälkeinen tutkinto puuttui tai tutkintotieto oli tuntematon 92 500:lla työttömällä (27 %).²⁾ Työttömien määrän kasvu kohdistui vuonna 2020 suurelta osin keskiasteen tutkinnon suorittaneisiin; keskiasteen tutkinnon suorittaneiden osuus työttömyyden kasvusta oli lähes puolet (48 %; 43 700). Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuus työttömyyden kasvusta oli 24 prosenttia (21 900) ja vain peruskoulun käyneiden tai tutkintotiedoltaan tuntemattomien³⁾ 27 prosenttia (24 700).

Keski- tai korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työttömien määrän kasvu johtui pääasiassa lomautuksista. Keskiasteen tai alimman korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työttömyyden kasvusta lähes 70 prosenttia selittyy lomautuksilla ja korkeakoulututkinnon suorittaneiden 74 prosenttia. Eritasoisten korkeakoulututkintojen suorittaneiden työttömien määrän kasvu poikkesi toisistaan siten, että alemman korkeakoulututkinnon suorittaneilla 72 prosenttia työttömyyden kasvusta johtui lomautuksista, ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneilla 78 prosenttia ja tutkijakoulutuksen suorittaneilla 85 prosenttia. Vain peruskoulun käyneillä tai tutkintotiedoltaan tuntemattomilla lomautukset selittävät 29 prosenttia työttömien määrän kasvusta.

2) Vuoden 2020 lopun työttömien koulutustaso (korkein tutkinto) pääteltiin viimeisimmästä koulutustiedosta vuodelta 2019. Tämä rajasi koulutusryhmätarkastelussa työttömät vuoden 2019 väestöön kuuluneisiin (yhteensä 347 675 vuoden 2020 lopun työtöntä vuoden 2019 väestössä).

3) Ulkomailta suoritetujen tutkintojen määrässä on alipeittoa. Noin puolelta ulkomaalaistaustaisista puuttuu tieto tutkinnosta.

Lomautettujen ja muiden työttömien osuus työttömyyden kasvusta koulutusasteittain vuonna 2020

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työttömien määrän kasvu koulutusalan mukaan vuonna 2020.....	5
Liitetaulukko 2. Lomautettujen ja muiden työttömien osuus työttömyyden kasvusta koulutusasteittain vuonna 2020	5
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työttömien määrän kasvu koulutusalan mukaan vuonna 2020

Koulutusala	Lomautetut	Muut työttömät	Yhteensä
Arkkitehtuuri ja rakentaminen	2 639	975	3 614
Biologia ja biotieteet	64	35	99
Eläinlääketiede	3	-3	0
Fysikaaliset tieteet, kemia ja geotieteet	113	52	165
Henkilökohtaiset palvelut	9 889	3 414	13 303
Humanistiset alat (paitsi kielet)	166	286	452
Humanistiset ja taidealat, yleiset koulutusohjelmat	41	33	74
Hyvinvointi	632	265	897
Kalatalous	25	-5	20
Kasvatusalat	459	251	710
Kauppa ja hallinto	6 567	3 424	9 991
Kielet	345	286	631
Kone-, prosessi-, energia- ja sähkötekniikka	10 865	3 102	13 967
Kuljetuspalvelut	1 135	512	1 647
Luonnontieteet, yleiset koulutusohjelmat	17	26	43
Maa- ja metsätalousalat, yleiset koulutusohjelmat	14	11	25
Maatalous	469	225	694
Matematiikka ja tilastotiede	24	28	52
Materiaali- ja prosessitekniikka	2 060	698	2 758
Metsätalous	117	154	271
Muut tai tuntemattomat koulutusalat	154	83	237
Oikeustieteet	75	81	156
Palvelualat, yleiset koulutusohjelmat	75	32	107
Taidealat	1 866	1 163	3 029
Terveys	1 400	540	1 940
Terveys- ja hyvinvointialat, yleiset koulutusohjelmat	32	52	84
Tietojenkäsittely ja tietoliikenne (ICT)	1 291	618	1 909
Turvallisuuspalvelut	248	101	349
Viestintä ja informaatiotieteet	106	48	154
Yhteiskuntatieteet	388	221	609
Yleissivistävä koulutus	4 231	3 271	7 502
Ympäristöalat	72	53	125
Yhteensä	45 582	20 032	65 614

Liitetaulukko 2. Lomautettujen ja muiden työttömien osuus työttömyyden kasvusta koulutusasteittain vuonna 2020

Koulutusaste	Lomautetut	Muut työttömät	Yhteensä
Perusaste tai koulutusaste tuntematon	7 141	17 562	24 703
Keskiaste	29 671	14 036	43 707
Alin korkea-aste	3 928	1 790	5 718
Alempi korkeakouluaste	8 050	3 111	11 161
Ylempi korkeakouluaste	3 781	1 069	4 850
Tutkijakoulutusaste	152	26	178
Yhteensä	52 723	37 594	90 317

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisuaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- tulorekisteri
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista
- ammattitiedonkeruu järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 vuoteen 2016 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluivat 18–67-vuotiaat. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä työeläkevakuuttamisen alaikäraja laskettiin 17 ikävuoteen. Yrittäjäeläkevakuutuksen alaikäraja säilyi 18 ikävuodessa. Työssäkäyntitilaston työllisten päättelyssä vuoden 2017 muutosta ei ole huomioitu, vaan työllisten alaikärajana on edelleen 18 vuotta.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitui työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitustasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyysija 83/2017).

Palkansaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Vuonna 2019 työssäkäyntitilastossa otettiin käyttöön tulorekisteri uutena lähdeaineistona. Tulorekisteri korvasi useita tilastossa aiemmin käytössä olleita työsuhteaineistoja.

Aineisto 9. ja 10. luokalla olevista henkilöistä muodostettiin vuonna 2019 ensimmäistä kertaa Koski-tietovarannosta. Tietojen tallennustavan vuoksi tiedot olivat osittain puutteelliset. Tämän seurauksena noin 400–800 16-vuotiasta on luokitunut opiskelijoiden sijasta ryhmään muut työvoiman ulkopuoliset.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Meri Juuti 029 551 3061

Jukka Tapio 029 551 3429

Vastaava osastopäällikkö:

Hannele Orjala

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute